

—*extracte / abstract*—

THE CURRENT SITUATION OF
CATALAN ADMINISTRATIVE
LANGUAGE

Pere MARTÍ I MAINAR

Given the diversity of end users to whom the texts and documents produced by the three powers of government are addressed, the author of the present study considers it more appropriate to use the phrase «juridical languages», rather than «juridical language», to designate the normative, administrative and judicial technocets. The kind of legal language being analyzed, as a communication tool between the administration and the people, ought to be formal and functional.

The current situation of the Catalan administrative language is the result of a complex evolutionary pro-

SITUACIÓN ACTUAL DEL LENGUAJE
ADMINISTRATIVO EN LENGUA
CATALANA

Pere MARTÍ I MAINAR

Dada la diversidad de destinatarios de los textos y documentos producidos por los tres poderes del Estado, el autor de este estudio considera más apropiado el término «lenguajes jurídicos» que el de «lenguaje jurídico» para designar al conjunto de los tecnocets normativo, administrativo y judicial. La modalidad de lenguaje jurídico que se analiza, como instrumento de comunicación entre la Administración y los ciudadanos, debe ser formal y funcional.

La situación actual del lenguaje administrativo catalán es el resultado de un proceso evolutivo complejo,

cess, limited in this article to the years 1981-1995. It has been a process of creation, following the important medieval juridical tradition, and it has entailed a constant effort to neutralize the influence of the Castilian administrative language, which is rhetorical and anachronistic.

The essay presents a series of specific aspects of administrative written language that, thanks to a firm commitment to modernity, has managed to make itself largely prevalent *vis-à-vis* the formulas of Castilian influence, which were common in earlier Catalan texts. The structure of the different documents, the impersonality and formality of administrative exchanges, the verbal uses, the neutralizing of sexist uses, as well as the terminology, are issues that are analyzed in terms of evolution and change.

It is considered likely that the future of administrative Catalan will follow the patterns already in use, while at the same time it is expected that the stylistic uses hereby presented will become pervasive in administrative documents both in the Generalitat and in municipal governments.

In closing, the author refers to the revision of the documentation of judicial proceedings, following the line of structural rationalization and stylistic simplification, in order to attain in the medium complete language normalization for Catalan in all spheres of jurisdictional activity.

que este artículo centra en el período 1981-1995. Este proceso ha sido de creación, siguiendo la importante tradición jurídica medieval, y ha supuesto un esfuerzo constante para neutralizar la influencia del lenguaje administrativo castellano, retórico y anacrónico.

El estudio presenta una serie de aspectos concretos de la redacción administrativa que, gracias a una firme voluntad de modernidad, han conseguido imponerse en buena medida sobre las fórmulas de influencia castellana, que eran habituales en los escritos catalanes de los primeros años. La estructura de los diferentes documentos, la impersonalidad y formalidad de la relación administrativa, los usos verbales, la neutralización de los usos sexistas y la terminología son las cuestiones que se analizan en cuanto a evolución y cambios.

Se prevé que el esfuerzo de este lenguaje siga las pautas ya adoptadas, a la vez que se espera una generalización de los usos estilísticos aquí expuestos en la documentación administrativa tanto de la Generalitat de Cataluña como en la de los ayuntamientos.

Para finalizar, el autor se refiere a la revisión de la documentación de los procesos judiciales, siguiendo la línea de racionalización estructural y simplificación estilística, para conseguir, a medio plazo, una plena normalización lingüística de la lengua catalana en todos los ámbitos de la actividad jurisdiccional.

THE SIMPLIFICATION OF
ADMINISTRATIVE LANGUAGE IN ITALY

Manuel MARTÍNEZ BARGUEÑO

Following the current modernizing trend affecting public administrations, a few years ago Italy launched a process called «The Hundred Projects at the Public's Service». Within the field of administrative language, the «Code of Style», published in 1993 by the Ministry of Public Function, can be regarded as the starting point of the «Simplification of Administrative Language» project. The first results of this program, made public last December, are the subject of this article.

During the working session at which it was presented, aside from taking suggestions and criticism in terms of the final results, the causes of the difficulty in understanding administrative language were examined. Moreover, the importance of the quality of communications between the Administration and the public was pointed out.

The goal of the Project, put under test in seven administrations, and whose methodology is also explained, has been to create working tools that are easy to use. Such tools are: the «Manual of Style», a glossary of legal terms, a training proposal, computer support for the composition of simple

LA SIMPLIFICACIÓ DEL LLENGUATGE
ADMINISTRATIU A ITÀLIA

Manuel MARTÍNEZ BARGUEÑO

Seguint la tendència actual de modernització de les Administracions Públiques, Itàlia va començar fa uns anys un procés anomenat «Els cent projectes al servei del ciutadà». En l'àmbit del llenguatge administratiu, el «Codi d'Estil», editat el 1993 pel Ministeri de la Funció Pública, es pot considerar com al punt de partida del Projecte «Simplificació del Llenguatge Administratiu». Els primers resultats d'aquest Projecte, presentats el passat mes de desembre, són l'objecte de comentari d'aquest article.

A la jornada de treball de presentació, a més de recollir suggeriments i crítiques de cara als resultats finals, es van examinar les causes de la dificultat en la comprensió del llenguatge administratiu i es va assenyalar la importància de la qualitat de les comunicacions entre l'Administració i els ciutadans.

La finalitat del Projecte, experimentat a set administracions i del qual s'explica la metodologia, ha estat produir uns instruments de treball fàcils d'utilitzar. Aquests instruments són: un «Manual d'Estil», un glossari de termes jurídics, una proposta sobre formació, un suport informàtic per a la redacció de textos

texts, and a reference manual for the graphic organization of the texts.

The «Manual of Style», addressed to all employees in the public administration, contains tips and specific suggestions to simplify the administrative language and shorten the distance between the public and the Administration.

Lastly, the author suggests that the clarity and simplicity desired in administrative language be extended to the legislative production of government bodies.

senzills i un manual de consulta per a l'organització gràfica dels textos.

El «Manual d'Estil», dirigit a tots els empleats de l'Administració pública, conté recomanacions i propostes concretes per simplificar el llenguatge administratiu i apropar l'Administració als ciutadans.

Finalment, l'autor proposa que la claredat i simplicitat que es busca en el llenguatge administratiu s'estengui a la producció legislativa de l'Estat.

—abstract / extracte—

BASIC TRAINING OF CITIZENS
AND THE LEGAL WORLD.
A LINGUISTIC CRITIQUE
OF JUDICIAL LANGUAGE

Joaquín BAYO DELGADO

LA FORMACIÓN BÁSICA DEL CIUDADÀ
I EL MÓN DEL DRET.
CRÍTICA LINGÜÍSTICA
DEL LLENGUATGE JUDICIAL

Joaquín BAYO DELGADO

Divided in two parts, the present article exposes, in the first place, the absence of elementary juridical training for all in primary and secondary education. To this incomplete basic Castilian uses common language terms in a technical sense. This entails difficulties in understanding among lay people, as well as a sense of defenselessness. Justice, which serves the people, cannot expect — with the excuse that it needs technical terms— that its language be obscure for non-specialists. On the other hand, legal professionals can-

Dividit en dues parts, aquest article posa de manifest, en primer lloc, l'absència de formació jurídica elemental als estudis primaris i secundaris dels ciutadans. A aquesta formació bàsica incompleta, cal afegir el fet que el llenguatge jurídic en llengua castellana emprava termes del llenguatge comú amb significat tècnic. Això comporta dificultats de comprensió en els ciutadans i també indefensió. La justícia, al servei del ciutadà, no pot pretendre, amb l'excusa de la necessitat de tecnicismes, que el seu llenguatge sigui críptic per als no ini-

not renounce the use of their own precise vocabulary. The author of the article maintains that juridical language must be used according to the endusers of the documents and puts forward the aspects to be taken into consideration when communicating with the people. Furthermore, he believes that the absence of linguistic training specific to law studies does not help to consolidate the precision and effectiveness legal language must have.

In the second part of the article, the language used by judges is analyzed, and their most frequent errors are revised. In order to protect individual rights and freedoms and to provide more clarity in judicial resolutions, the terminology and morphology must be clarified and common errors must be avoided. Syntax and spelling are aspects that must also be corrected. As regards the use of computer technology, and in order to avoid repeating mistakes, it is important that linguists who are well versed in legal language revise the texts used as models. Finally, in relation to judicial documents written in Catalan, the author points out that the level of grammatical correctness is high and that the absence of a tradition prevents the tendency to use old-fashioned language found in Castillian legal language, but it is also the cause of an important lack of terminology.

ciats. Per altra banda, els professionals del món jurídic no poden renunciar a l'ús d'un vocabulari propi precís. L'autor de l'article opina que s'ha de fer un ús matísat del llenguatge jurídic segons els destinataris dels documents i presenta els aspectes que s'han de tenir en compte a l'hora de comunicar-se amb el ciutadà. Considera, a més, que l'absència de formació lingüística específica als estudis de dret no ajuda a consolidar la precisió i eficàcia que ha de tenir el llenguatge jurídic.

A la segona part de l'article s'anàlitza el llenguatge emprat pels jutges i se'n revisen els errors més habituals. Per protegir els drets i llibertats de l'individu i proporcionar més claredat a les resolucions judicials, cal depurar el lèxic i la morfologia i evitar incorreccions freqüents. La sintaxi i l'ortografia són aspectes que també cal corregir. Quant a l'ús de la informàtica, i per tal d'impedir la repetició d'errades, és important que lingüistes coneixedors del dret revisin els textos models. Finalment, en relació als documents judicials escrits en llengua catalana, l'autor constata que el nivell de correcció gramatical és elevat, i que l'absència de tradició evita la tendència arcaïtzat del castellà, però causa una manca important de terminologia.

LANGUAGE CO-OFFICIALITY IN THE
ADMINISTRATION OF JUSTICE

Bieito MONTERO PREGO
Carlos VARELA GARCÍA

The right to use a certain language both on a spoken and written level constitutes yet another instance of the right to free expression. If such a language is co-official in an autonomous community, its citizens not only have a right to use it as a normal communication channel with the public administrations, but can also demand all public institutions located in their community — regardless of the administration on which they depend— to address them in their own language. The duty to respect a situation of language co-officiality, therefore, involves the whole autonomous administration, local corporations, peripheral administrations of the central government, the administration of justice and the military administration.

Language and language rights cannot be the cause of discrimination in front of the Law. Among these rights there is a right to information in the local languages of the communities, as well as the right to expression in any of the official languages when dealing with the Administration of Justice, although discrimination and defenselessness cannot be derived from it. In that sense, cit-

LA COOFICIALITAT DE LLENGÜES
EN L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Bieito MONTERO PREGO
Carlos VARELA GARCÍA

El dret a emprar la llengua tant a nivell oral com escrit constitueix una manifestació més del dret a la llibertat d'expressió. Si aquesta llengua és cooficial en una comunitat autònoma, els seus ciutadans no solament tenen el dret d'utilitzar-la com a mitjà normal de comunicació amb l'Administració, sinó que poden exigir a tots els poders públics radicats en la seva comunitat — independentment de l'administració de la qual depenguin— que se'ls adrecin en la seva llengua. El deure de respectar la cooficialitat lingüística afecta, per tant, tota l'Administració autonòmica, les corporacions locals, l'Administració perifèrica de l'Estat, l'Administració de Justícia i la militar.

La llengua i els drets lingüístics no poden ser causa de discriminació davant la llei. Entre aquests drets hi ha el dret a la informació en les llengües pròpies de les comunitats, com també el dret a expressar-se en qualsevol de les llengües oficials davant l'Administració de Justícia, sense que per això se'n pugui derivar un tractament discriminatori o bé indefensió. En aquest sentit, els ciutadans tenen també dret que l'Administració se'ls

izens have also a right to be addressed and replied to by the Administration in the same language they have chosen to express themselves.

Language rights enjoy legal protection, and there are enough constitutional and legal arguments that show that the infringement of the right to use one's own language is not only anticonstitutional, but also constitutes a violation of fundamental rights. That is the reason why the defense of language rights enjoys civil, penal and administrative contentious guarantees.

adreci i els respongui en la llengua que hagin triat d'expressar-se.

Els drets lingüístics gaudeixen de protecció jurídica, i hi ha prou arguments constitucionals i jurídics que demostren que la conculcació del dret a emprar la llengua pròpia no solament és anticonstitucional, sinó que constitueix una vulneració dels drets fonamentals. És per això que la defensa dels drets lingüístics gaudeix de les garanties civil, penal i contenciosa administrativa.

—abstract / extracto—

THE VALENCIAN COUNTRY:
ITS PENDING LANGUAGE PLANNING

Vicent PITARCH I ALMELA

The demands of democratization and the process of an increased collective self-awareness that has sprung in today's Valencian society have turned language planning into a peremptory need in the Valencian Country.

In order to sustain this thesis, the article analyzes the outcome of the preceding period, under the socialist government (1983-1995). Starting with the promulgation of the «Law of use and teaching of Valencian», the socialist administration introduced considerable changes —some of them spectacular— in the sociolinguistic situation in the Valencian

PAÍS VALENCIANO: LA PLANIFICACIÓN
LINGÜÍSTICA PENDIENTE

Vicent PITARCH I ALMELA

Exigencias de democratización y la dinámica de autoconciencia colectiva que ha aparecido en la sociedad valenciana de nuestros días hacen que la planificación lingüística se haya convertido en una necesidad perentoria en el País Valenciano.

Para probar estos supuestos, el artículo hace un balance de la etapa inmediatamente precedente, dominada por el gobierno socialista (1983-1995). Partiendo de la promulgación de la «Ley del uso y enseñanza del valenciano», la administración socialista introdujo cambios notorios, algunos espectaculares, en el panorama

Country. Among them, it is worth noting the creation of a Valencian broadcasting organism and the growing presence of Catalan in the educational system.

The linguistic policies of the Valencian PSOE party, however, have been dominated by a lack of determination and, in the end, by a certain degree of improvisation. In fact, it never dared prepare a plan of language normalization, and it did not even rigorously enforce the «Law of use.»

Official policies encountered in everyday reality a very strong demand of linguistic support, much more than what was being provided through institutional channels. Thanks to this public contribution numerous government initiatives were achieved. In that sense, a good deal of the achievements in normalization in the sphere of education need to be attributed to the involvement of the people, primarily of teachers and parents.

Drawing upon some basic indicating factors, the article presents an outline of the demands of the civic movement in relation to the Catalan language, and concludes with an explanation of the reticence expressed by this same movement in face of the fact that the Partido Popular has taken over the government of the Generalitat. Such reticence is based on some elements of the history of the autochthonous right, and on a brief account of the first measures introduced against the Catalan language by the new Valencian government.

sociolingüístico valenciano, entre los que conviene destacar la creación de la entidad Radiotelevisión Valenciana y la presencia progresiva del catalán en el sistema educativo.

No obstante, la política lingüística del PSOE valenciano ha estado marcada por la vacilación y la timidez y, en definitiva, por una cierta improvisación. De hecho, nunca se atrevió a programar un plan de normalización lingüística y ni siquiera se mostró escrupuloso en la aplicación de la «Ley del uso.»

La política oficial encontró en la calle una demanda de impulso lingüístico formidable, superior a la oferta institucional. Gracias a esta contribución cívica triunfaron numerosas iniciativas del gobierno. En este sentido, se debe atribuir al compromiso ciudadano, de profesores y padres de alumnos en primer lugar, buena parte de los progresos conseguidos para la normalización en el campo de la enseñanza.

Haciendo referencia a unos cuantos indicadores elementales, el artículo presenta un esbozo del movimiento cívico reivindicativo del catalán, para finalizar exponiendo las reticencias con que este mismo movimiento ha recibido el acceso del Partido Popular al gobierno de la Generalitat. Estas reticencias están fundamentadas en algunos elementos de la trayectoria histórica de la derecha autóctona y en una breve muestra de las primeras medidas que en contra del catalán ha tomado el nuevo gobierno valenciano.

LA POLÍTICA LINGÜÍSTICA
A LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Josep M. PONS

Després d'una primera part on es presenta breument la situació de la llengua catalana a Catalunya, des dels seus orígens fins als nostres dies, la segona part de l'article se centra pròpiament en la situació del català a la Universitat de Barcelona (UB). Aquesta Universitat va ser una de les primeres institucions públiques que va declarar el català com a llengua oficial després del règim de Franco, i en gairebé dues dècades s'ha aconseguit fer importants passos per a la normalització. El català és avui la llengua oficial de la UB, i amb el castellà constitueixen les dues llengües de treball. Tota la comunitat universitària, per tant, ha de conèixer ambdues llengües. El curs 1992-93, un 61,1 % de les classes es van impartir en català. Les dades mostren que una presència més gran del català a les classes té una repercussió positiva en l'opinió dels estudiants.

La Comissió de Política Lingüística s'encarrega de promoure la normalització del català en els àmbits acadèmic i administratiu de la UB. El Servei de Llengua Catalana, creat el 1988, proporciona suport tècnic a aquesta normalització mitjançant una sèrie de serveis, com ara

LA POLÍTICA LINGÜÍSTICA
EN LA UNIVERSIDAD DE BARCELONA

Josep M. PONS

Tras una primera parte en la que se presenta brevemente la situación de la lengua catalana en Cataluña, desde sus orígenes hasta nuestros días, la segunda parte del artículo se centra propiamente en la situación del catalán en la Universidad de Barcelona (UB). Ésta fue una de las primeras instituciones públicas en declarar el catalán como lengua oficial tras el régimen de Franco, y en casi dos décadas se ha conseguido hacer importantes pasos para su normalización. El catalán es hoy la lengua oficial de la UB, y con el castellano constituyen las dos lenguas de trabajo. Toda la comunidad universitaria, por lo tanto, debe conocer ambas lenguas. En el curso 1992-93, un 61,1 % de las clases se impartieron en catalán. Los datos muestran que una mayor presencia del catalán en las clases repercute positivamente en la opinión de los estudiantes.

La Comisión de Política Lingüística se encarga de promover la normalización del catalán en los ámbitos académico y administrativo de la UB. El Servicio de Lengua Catalana, creado en 1988, proporciona el apoyo técnico a dicha normalización mediante una serie de servicios como el asesoramiento lingüístico,

l'assessorament lingüístic, terminologia, documentació, formació lingüística i serveis de sociolingüística.

La política lingüística de la UB ha estat integradora i s'ha basat en el consens màxim a l'hora de prendre les decisions. S'han volgut promoure els drets lingüístics dels membres de la comunitat universitària, i s'ha actuat en coordinació amb altres universitats dels territoris de parla catalana. Aquests principis han permès evitar que apareguessin conflictes i han rebut el suport de la gran majoria de la comunitat universitària. Malgrat els reptes que encara es plantegen —i els que poden anar sorgint—, hi ha raons per afrontar el futur amb un optimisme prudent.

documentación, terminología, formación lingüística y servicios de sociolingüística.

La política lingüística de la UB ha sido integradora y se ha basado en el consenso máximo a la hora de tomar las decisiones. Se ha querido promover los derechos lingüísticos de los miembros de la comunidad universitaria, y se ha actuado en coordinación con otras universidades de los territorios de habla catalana. Estos principios han permitido evitar la aparición de conflictos y han recibido el apoyo de la gran mayoría de la comunidad universitaria. A pesar de los desafíos que aún se plantean —y de los que pueden ir surgiendo—, hay razones para afrontar el futuro con un cauto optimismo.

THE ANALYSIS OF ATTITUDES OF
IMMIGRANTS FROM OTHER
LANGUAGE AREAS WHEN FACED
WITH A LANGUAGE UNDERGOING A
NORMALIZATION PROCESS

Imma PASTOR GOSÀLBEZ

Focused on Catalonia and the Catalan language, the present study analyzes attitudes as the element that is placed in the middle of, and has a bearing upon, the social and historical context, the command of a language, and the linguistic behavior of a given community. Thus, what the

EL ANÁLISIS DE LAS ACTITUDES
DE LOS INMIGRANTES
DE ÁREA LINGÜÍSTICA ANTE
UNA LENGUA EN PROCESO
DE NORMALIZACIÓN

Imma PASTOR GOSÀLBEZ

Centrado en el territorio de Cataluña y en la lengua catalana, este estudio analiza las actitudes como el elemento que se sitúa en medio de y que influye sobre el contexto social e histórico, el nivel de competencia de una lengua y el comportamiento lingüístico de una co-

author is after are the social elements that explain the different linguistic attitudes adopted vis-à-vis a language undergoing a process of normalization.

The study narrows down to the group of people affiliated to the organization *Comisión Obrera Nacional de Cataluña* in its Badalona headquarters, because it comprises and represents both a group that has experienced a process of linguistic immigration (change of residence within one country with a change in language area) and a group that has not experienced this process.

After outlining the starting hypotheses and describing the methodology being used, as well as the population under study (divided into four different types according to language practice), the analysis of the social use of Catalan, of the different positions (agreement or disagreement on the normalization process), and of attitudes, are described.

The information obtained shows two different attitudes when faced with the adoption of a second language, that are recurrent and present in all four types, albeit with differences of degree and intensity. The first one, a pragmatic and utilitarian attitude, is based on the necessity to know Catalan, or lack of it, and on the usefulness, or not, of the Catalan language in professional and social relations. The second one, an ideological attitude, is derived from a socio-political view of reality and sup-

munidad determinada. Se buscan, pues, aquellos elementos sociales que expliquen las diferentes actitudes lingüísticas ante una lengua en proceso de normalización.

El estudio se concreta en el conjunto de personas afiliadas a la organización Comisión Obrera Nacional de Cataluña, en su centro de Badalona, por encontrarse representados dentro de la misma el colectivo que ha experimentado un proceso de inmigración lingüística (cambio de residencia dentro de un mismo Estado con cambio de área lingüística) y el colectivo que no ha experimentado tal proceso.

Después de presentar las hipótesis de partida y describir la metodología empleada y la población objeto de estudio (dividida en 4 tipos según su práctica lingüística), se expone el análisis de las voluntades (acuerdo o desacuerdo con el proceso de normalización lingüística) y el análisis de las actitudes.

La información obtenida muestra dos actitudes ante la adquisición o no de una segunda lengua, constantes y presentes en los cuatro tipos, aunque con diferencias en el grado e intensidad. La primera, actitud pragmática o utilitarista, se fundamenta en la necesidad-no necesidad del catalán y en la utilidad-no utilidad de esta lengua en las relaciones sociales y laborales. La segunda, actitud ideológica, responde a una visión sociopolítica de la realidad y defiende el respeto hacia la nueva cultura y comunidad.

ports a respectful attitude towards the new culture and community.

According to the author, there is an indifferent attitude towards Catalan that implies that institutional intervention in the sphere of language normalization does not ensure the future of the language in the long run.

Según la autora del estudio existe una actitud de indiferencia hacia el catalán que implica que la intervención institucional en el terreno de la normalización lingüística no asegura el futuro de esta lengua a largo plazo.